

Když jsme před rokem odjížděli z Náměště nad Oslavou po skončení Folkového Špízu, nevěděli jsme, za jak dlouho se vlastně do místní sokolovny zase vrátíme. Tento festiválek se totiž konával pravidelně 2x do roka, jednou na jaře a jednou na podzim. Protože ale hlavní organizátor celé akce, Pavel Pokorný, odjel na delší dobu do Austrálie, letos jsme se jarního špízu nedočkali. O to více jsme se ale těšili na ten podzimní, který proběhl v sobotu 8. listopadu.

Protože celý koncert začíná až v podvečer, rozhodli jsme se udělat si cestou do Náměště malý výlet, aby nám na večer správně vyhládlo. Počasí nám ale moc nepřálo, a tak jsme navštívili Muzeum Vysočiny Třebíč, kde jsme se schovali před deštěm, a protože jsme byli jedinými návštěvníky, mohli jsme si prohlídku muzea náležitě vychutnat. Ale čas pokročil a hlad začínal být neúnosný, a tak jsme se přesunuli do Náměště nad Oslavou a začali se těšit na pravé folkové ražniči. Hned na úvod se nám dostalo trochu bluegrasu, který rozhodně nemůže ani na folkovém festivalu uškodit. Kapela **Sakrapes** je složena z muzikantů v minulosti působících i v různých jiných kapelách a poměrně početné publikum na další chod příjemně naladila. Tím byl **Pavel Pokorný**

, který vystoupil v nejkratším bloku večera. Zahrál pár svých písniček, a protože se v hledišti objevila i písničkářka

Hanka Hložková

z Třebíče, dal jí Pavel prostor, aby si i ona zazpívala za jeho doprovodu jednu písničku. Sólistu pak vystřídal další sólista, tentokrát nejvzdálenější účinkující celého festivalu,

Rafe Morris

. Je to muzikant, kterého Pavel Pokorný potkal během svého pobytu v Austrálii, a který byl do programu Špízu zařazen na poslední chvíli. Diváky svou produkcí zaujal natolik, že si vytleskali hned dva přídávky.

Následovala krátká přestávka nutná k přestavbě jeviště a nazvučení další kapely, pelhřimovských **4 zdí**. Ti v úvodu svého vystoupení pokorně poděkovali za to, že jsme si je napíchli na špíz a odměnili nás porcí pohodově znějícího folku.

Adam

Katona

zahájil své vystoupení nejprve jako sólista bez hudebního doprovodu, ale poté už hrál na kytaru, a pozval si i bubeníka a druhého kytaristu,

Honzu Řepku

z dua Nestíháme. Ten pak také dostal možnost zazpívat jednu svou písničku a pro tento pochmurný šedivý podzimní den zvolil

Barvy

, Donovanovu skladbu, kterou sám přeložil do češtiny. A to už jsme se přiblížili k vrcholu celého večera.

Zdeňka Vřešťála a Vítka Sázavského

snad není třeba představovat. V Náměšti vystoupili jen jako duo a zahráli písničky jak starého

Nerezů, tak i něco z novější tvorby jejich současných Neřež. Závěrečná

Epy de Mye

obstarala finále celého festivalu a chopila se ho se vši parádou a třemi přídávky. Nejen, že finišovali celý festival, ale v době jeho konání stejně tak finišovali s přípravou prvního oficiálního alba nazvaného Stopy nezmizí. Kdo měl po skončení oficiální části festivalu ještě hlad po muzice, mohl zůstat v místní sokolovně a vlastními silami se podílet na nočním sešňování, letos o něco menším, než v minulých ročnících. Ale i tak se hrstka těch, co zůstali, bavila až do brzkých ranních hodin a v neděli se nám nechtělo odjíždět.

Tak takový to byl 17. folkový Špíz. Jaký a kdy bude ten 18., to zatím nevíme, ale určitě se všechno potřebné včas dozvíme na webových stránkách festivalu: <http://www.folkovyspiz.wz.cz/index.php>